

Til Socialudvalget

Stofmisbrugere hører som bekendt til den allersvageste samfundsgruppe, og det er vigtigt at motivere denne gruppe til en stoffri tilværelse, med reel mulighed for at starte et produktivt og ansvarligt liv.

Stofmisbrugere anvender i sagens natur alle indkomster, såvel arbejdsindkomster, overførselsindkomster og indkomster erhvervede ved kriminel virksomhed, på stofmisbruget, hvorved de pludselig som stoffri, efter endt døgnbehandling, må forholde sig til livets barske realiteter, såsom bolig, møbler, tøj og meget mere.

Man kan sige at langt de fleste starter fra gadens papkasseniveau, hvor den slags problemer blev fjernede ved hjælp af stofferne, som gav den indre varme, og en følelse af, at de fundamentale behov var dækkede.

Derfor er der et stort behov for etableringshjælp efter endt døgnbehandling, hvor det ikke længere er hensigtsmæssigt at anvende stoffer til dækning af de fundamentale behov.

Denne hjælp er altomfattende og meget vigtig, og formår måske at tænde netop det håb om en bedre tilværelse, som stofferne tidligere klarede.

Hvis håbet og hjælpen ikke er der, ender det med gentagne tilbagefaldsbehandlinger, som immervæk koster det offentlige 35.000 - 50.000 kr om måneden.

Sådan har det fungeret længe, og Center for rusmiddelforskning frigav en undersøgelse i 2004, som med al tydelighed viser, at **ca 80 % af alle i behandling er gengangere**, som koster samfundet enorme udgifter til gentagne tilbagefaldsbehandlinger.

I VEJLEDNING nr 45 af 10/03/1998

åbnes der mulighed for en **opsparing** til f.eks. den hårdt tiltrængte etableringshjælp under behandlingsforløbet, og dette kan gøres ved simpelthen at **undlade opkrævning af egenbetaling**.

42.2 Særlige forhold ved betalingsfastsættelsen

Nedsættelse af betaling

I bekendtgørelsens § 2 opregnes nogle hensyn, der skal lægges til grund for fastsættelse af opholdsbetalingen. Der peges på følgende hensyn:

Personer, der bevarer EGEN BOLIG under opholdet, BETALER som udgangspunkt IKKE for opholdet, jf. bekendtgørelsens § 2, stk. 4.

Der betales dog for andre ydelser, herunder kost, jf. bekendtgørelsens § 2, stk. 1 og 3.

Betalingen fastsættes iøvrigt således, at der tages hensyn til udgifter i forbindelse med opretholdelsen af egen bolig, beboerens mulighed for at opretholde hidtidige forpligtelser, samt til at beboeren har et rimeligt beløb til personlige fornødenheder.

Herudover er der mulighed for, at betalingen som led i en efterbehandling kan fastsættes således, at beboeren får mulighed for
en OPSPARING.

Vi har foretaget en undersøgelse hos amter og kommuner, som naturligvis ikke kan være fuldt dækkende, og måske ikke en gang repræsentativ for hele området, men undersøgelsen viser, at den ovennævnte mulighed for opsparing **IKKE** har fundet anvendelse hos landets Amtskommunale eller Kommunale Misbrugscentre.

Vi stiller derfor følgende spørgsmål til Socialudvalget:

1. I hvor mange tilfælde har ovennævnte regel om opsparing i stedet for egenbetaling fundet anvendelse i perioden 2000-2005?
2. Hvad kan på lovlig vis give misbrugscentrene ret til at undlade at orientere om denne regel overfor stofmisbrugere på vej i døgnbehandling?
3. Hvem har ansvaret for at denne regel ikke anvendes i praksis, Socialministeren? Misbrugscentrene? Eller de enkelte sagsbehandlere?

Med venlig hilsen/Best regards

Engmarksvej 26
Jerlev
7100 Vejle
Tlf.: +45 60 65 90 58
Mail.: misbrugspolitik@gmail.com
URL.: www.misbrugspolitik.dk